EVROPSKÝ PARLAMENT

2004 *2009*

Dokument ze zasedání

KONEČNÉ ZNĚNÍ
A6-0174/2005

31. 5. 2005

*

ZPRÁVA

o podnětu Francouzské republiky, Irska, Švédského království a Spojeného království k rámcovému rozhodnutí Rady o uchovávání údajů zpracovaných a uložených v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo údajů ve veřejných komunikačních sítích za ú čelem prevence, vyšetřování, odhalování a stíhání trestné činnosti včetně terorismu
(8958/2004 – C6-0198/2004 – 2004/0813(CNS))

Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci

Zpravodaj: Alexander Nuno Alvaro

Vysvětlivky k označení legislativních postupů

*	Postup konzultace *většina odevzdaných hlasů*
**I	Postup spolupráce (první čtení) *většina odevzdaných hlasů*
**II	Postup spolupráce (druhé čtení) *většina odevzdaných hlasů pro schválení společného postoje* *většina hlasů poslanců Parlamentu pro zamítnutí nebo změnu společného postoje*
***	Postup souhlasu *většina hlasů poslanců Parlamentu s výjimkou případů uvedených v článcích 105, 107, 161 a 300 Smlouvy o ES a článku 7 Smlouvy o EU*
***I	Postup spolurozhodování (první čtení) *většina odevzdaných hlasů*
***II	Postup spolurozhodování (druhé čtení) *většina odevzdaných hlasů pro schválení společného postoje* *většina hlasů poslanců Parlamentu pro zamítnutí nebo změnu společného postoje*
***III	Postup spolurozhodování (třetí čtení) *většina odevzdaných hlasů pro schválení společného návrhu*

(Druh postupu závisí na právním základu navrženém Komisí.)

Pozměňovací návrhy k legislativnímu textu

V pozměňovacích návrzích Parlamentu je pozměněný text zvýrazněn ***tučnou kurzívou***. Zvýraznění normální kurzívou označuje části legislativního textu, u nichž je navržena oprava, a má sloužit k usnadnění vypracování konečného znění (např. zjevné chyby nebo vynechání textu v některé jazykové verzi). Tyto navržené opravy podléhají dohodě příslušných odd ělení.

OBSAH

	Strana
NÁVRH LEGISLATIVNÍHO USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU	5
BEGRÜNDUNG	6
STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVNÍ ZÁLEŽITOSTI	10
POSTUP	13

NÁVRH LEGISLATIVNÍHO USNESENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU

o podnětu Francouzské republiky, Irska, Švédského království a Spojeného království k rámcovému rozhodnutí Rady o uchovávání údajů zpracovaných a uložených v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo údajů ve veřejných komunikačních sítích za účelem prevence, vyšetřování, odhalování a stíhání trestné činnosti včetně terorismu
(8958/2004 – C6-0198/2004 – 2004/0813(CNS))

(Postup konzultace)

Evropský parlament,

– s ohledem na podnět Francouzské republiky, Irska, Švédského království a Spojeného království (8958/2004)[1],

– s ohledem na čl. 34 odst. 2 písm. b) Smlouvy o EU,

– s ohledem na čl. 39 odst. 1 Smlouvy o EU, podle kterého Rada konzultovala s Parlamentem (C6-0198/2004),

- s ohledem na stanovisko Výboru pro právní záležitosti k předloženému právnímu základu,

– s ohledem na články 93, 51 a 35 jednacího řádu,

– s ohledem na zprávu Výboru pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci (A6-0174/2005),

1. zamítá podnět Francouzské republiky, Irska, Švédského království a Spojeného království;

2. vyzývá Francouzskou republiku, Irsko, Švédské království a Spojené království, aby vzaly svůj podnět zpět;

3. pověřuje svého předsedu, aby předal postoj Parlamentu Radě, Komisi a vládám Francouzské republiky, Irska, Švédského království a Spojeného království.

[1] Dosud nezveřejněný v Úředním věstníku.

BEGRÜNDUNG

I. Ziel des Vorschlags

Im Rahmen der Ratstagung für Justiz und Inneres am 29./30. April 2004 haben Frankreich, Großbritannien, Irland und Schweden einen gemeinsamen Vorschlag[2] für einen Rahmenbeschluss zur Vorratsspeicherung von Kommunikationsdaten vorgelegt. Hintergrund der Initiative ist eine am 25. März 2004 vom Europäischen Rat verabschiedeten Erklärung zum Kampf gegen den Terrorismus[3], in der der Rat beauftragt wurde, Maßnahmen für die Erarbeitung von Rechtsvorschriften über die Aufbewahrung von Verkehrsdaten durch Diensteanbieter zu prüfen.

Ziel des Vorschlages ist die Erleichterung der justiziellen Zusammenarbeit in Strafsachen, indem die Rechtsvorschriften der Mitgliedstaaten über die Vorratsdatenspeicherung, die durch Diensteanbieter eines öffentlich zugänglichen elektronischen Kommunikationsdienstes verarbeitet und gespeichert werden, für die Zwecke der Vorbeugung, Untersuchung, Feststellung und Verfolgung von Straftaten, einschließlich Terrorismus, angeglichen werden.

Erfasst werden sollen Verkehrs- und Standortdaten einschließlich Teilnehmer- und Nutzerdaten, die im Rahmen von Telefonie, SMS-Kurzmitteilungen und Internet-Protokollen, einschließlich E-Mails erzeugt werden, wobei die Inhalte der Kommunikation nicht erfasst werden sollen. Grundsätzlich ist im Rahmen des Vorschlages eine Speicherdauer von mindestens 12 und maximal 36 Monaten vorgesehen. Für die zweite und dritte Gruppe können die Mitgliedstaaten Abweichungen von der vorgesehenen Speicherfrist beschließen. Die Mitgliedstaaten sollen im Rahmen von Rechtshilfeersuchen auf die in den anderen EU-Staaten vorhandenen Vorratsdaten zugreifen können. Entschädigungsregeln für entstehende Kosten enthält der Vorschlag nicht.

II. Bewertung des Vorschlags

Der Berichterstatter hegt erhebliche Zweifel sowohl an der Wahl der Rechtsgrundlage (1.) als auch an der Verhältnismäßigkeit der Maßnahme (2.). Darüber hinaus weist er auf die Möglichkeit einer Verletzung des Art. 8 der Europäischen Menschenrechtskonvention hin (3.).

1. Rechtsgrundlage

Die vom Rat gewählte Rechtsgrundlage steht nach Auffassung des Berichterstatters nicht im Einklang mit der Europäischen Gesetzgebung. Vielmehr besteht der Vorschlag aus verschiedenen Maßnahmen, die sowohl der dritten als auch der ersten Säule der Union zuzuordnen sind.

Der Rat geht von seiner alleinigen Gesetzgebungsbefugnis gemäß Titel VI des Vertrages über die Europäische Union (EUV) aus und beruft sich auf Art. 31 Abs. 1 Buchstabe c i. V. m. Art. 34 Abs. 2 Buchstabe b EUV.

---

[2] Ratsdokument 8958/04 v. 28. April 2004
[3] Ratsdokument 7764/04 v. 28. März 2004

Der Berichterstatter geht jedoch davon aus, dass es sich bei den vorgeschlagenen Maßnahmen um zwei getrennte Bereiche handelt. Zum einen soll im vorliegenden Ratsvorschlag unter anderem die Verpflichtung zur Aufbewahrung der Daten durch die *Service Provider*, die Definition der Daten und die Dauer der Aufbewahrung festgelegt werden, was in den Bereich des Gemeinschaftsrechts fällt. Zum anderen geht es neben anderem um den Zugang und den Austausch der gespeicherten Daten innerhalb der Mitgliedstaaten, wobei es sich um ein gemeinsames Vorgehen im Bereich der justiziellen Zusammenarbeit in Strafsachen handelt, der somit in den Bereich des dritten Pfeilers fällt.

Bereits heute existieren Gemeinschaftsregelungen bzgl. der Verpflichtung von *Service Providern*. Bei den hier in Frage stehenden Daten handelt es sich um Daten i. S. d. Art. 1 i. V. m. Art. 2 a der Richtlinie 95/46/EG vom 24. Oktober 1995. Die Richtlinie behandelt die allgemeinen Verpflichtungen der Mitgliedstaaten zur Gewährleistung des Schutzes der Privatsphäre natürlicher Personen bei der Verarbeitung personenbezogener Daten. Des weiteren wird durch die Richtlinie 2002/58/EG vom 12. Juli 2002 speziell die Verarbeitung personenbezogener Daten und der Schutz der Privatsphäre in der elektronischen Kommunikation geregelt. Das hinter beiden Regelungen stehende Prinzip besagt, dass die gespeicherten Daten dann zu löschen sind, wenn ihre Aufbewahrung sich nicht mehr rechtfertigt. Die Möglichkeit der Aufbewahrung von Daten wird den einzelnen Mitgliedstaaten ausnahmsweise in Art. 15 der Richtlinie 2002/58/EG eröffnet, sofern es zur Bekämpfung der Kriminalität notwendig, angemessen und verhältnismäßig erscheint. Auf eine Aufbewahrungsfrist konnten sich die Mitgliedstaaten in den Verhandlungen zur Datenschutzrichtlinie für Kommunikation nicht einigen und es wurde auf eine Festlegung verzichtet.

Damit steht die vom Rat gewählte Rechtsgrundlage der Bestimmung des Art. 47 EUV entgegen, wonach der EUV die Vorschriften des Vertrages zur Gründung der Europäischen Gemeinschaft (EGV) unberührt lässt. Demnach darf keine Regelung des EUV sich auf die Bestimmungen des EGV auswirken. Die Auswirkung auf das Gemeinschaftsrecht ergibt sich im vorliegenden Fall aus der Nichtbeachtung des bereits existierenden gemeinschaftlichen Rechtsrahmens. Daher fällt unter anderem die Verpflichtung der Provider zur Speicherung an sich, die Definition der zu speichernden Daten sowie die Aufbewahrungsdauer in den Regelungsbereich des EGV.

Die hier vorgeschlagenen Maßnahmen müssen aus logischen Gründen auf derselben Rechtsgrundlage basieren wie der bereits bestehende Rechtsrahmen. Damit wäre auch hier Art. 95 EGV zugrunde zu legen, der das Verfahren der Mitentscheidung vorsieht.

Diese Auffassung wird durch den Rechtsausschuss des Europäischen Parlaments gestützt. Der Berichterstatter wurde darüber informiert, dass sowohl der juristische Dienst der Europäischen Kommission als auch der des Rates mit dieser Rechtsauslegung übereinstimmen.

2. Verhältnismäßigkeit der Maßnahme

Darüber hinaus bezweifelt der Berichterstatter die Verhältnismäßigkeit der Maßnahmen im Einzelnen. Sie stehen nicht in einer angemessenen Zweck-Mittel-Relation, da sie weder geeignet noch erforderlich sind und eine unzumutbare Härte für die Betroffenen darstellen.

Bei dem zu speichernden Datenvolumen insbesondere im Bereich des Internets bezweifelt der Berichterstatter, dass eine zielführende Auswertung der Daten überhaupt möglich ist.

Teilnehmer aus dem Umfeld der organisierten Kriminalität und des Terrorismus werden die Verfolgbarkeit ihrer Daten leicht zu verhindern wissen. Möglichkeiten hierzu wären der Erwerb von Telefonkarten durch Strohmänner oder wechselnd eingesetzte Mobiltelefone von ausländischen Anbietern, die Nutzung öffentlicher Telefonzellen, die Veränderung der bei der Nutzung eines E-Mail-Service verwendeten IP-Adresse oder E-Mail-Adresse oder gleich die Nutzung von Internet *Service Providern*, die außerhalb Europas liegen und einer Verpflichtung bezüglich der Vorratsdatenspeicherung nicht unterliegen.

Sofern sämtliche von dem Vorschlag umfasste Verkehrsdaten tatsächlich gespeichert werden müssten, würde im Netz eines großen Internet-Providers bereits bei heutigem Verkehrsaufkommen eine Datenmenge von 20 - 40.000 Terabyte anfallen. Dies ist ein Datenvolumen, das ungefähr 4 Mio. km gefüllter Aktenordner entspricht - dies entspricht wiederum zehn Aktenbergen, die jeweils von der Erde bis zum Mond reichen würden. Bei dieser gewaltigen Datenmenge würde ein einmaliger Suchlauf bei einem Einsatz der vorhandenen Technik ohne zusätzliche Investitionen 50-100 Jahre dauern. Die rasche Verfügbarkeit der angeforderten Daten ist somit zu bezweifeln.

Gegenüber dem bestehenden Vorschlag der umfassenden Vorratsdatenspeicherung könnte das Mittel der anlassbezogenen Speicherung, welches u. a. auch von der *Cybercrime-Convention* des Europarats[4] vorgegeben ist, sowohl gleich geeignet als auch milder sein.

Mit Blick auf die Begründung des Rates zur Ablehnung dieser Alternative[5] drängt sich die Frage auf, inwiefern die vorgesehene Vorratsdatenspeicherung mit dem Prinzip der Unschuldsvermutung vereinbar ist.

Der vorliegende Vorschlag geht außerdem nicht auf die möglichen Belastungen der Betroffenen ein. Neben den tiefen Eingriffen in den Schutz der persönlichen Daten des Einzelnen, sind enorme Belastungen für die europäische Telekommunikationsindustrie, insbesondere für kleinere und mittlere Telekommunikationsunternehmen zu befürchten.

Kosten erwachsen in diesem Zusammenhang vor allen Dingen aus:

- der Anpassung der Systemtechnik zur Generierung und Speicherung der Daten,
- der Anpassung der betrieblichen Abläufe zur sicheren Archivierung der Daten sowie
- der Bearbeitung und Auswertung von Anfragen der Sicherheitsbehörden.

Der hierfür erforderliche Investitionsaufwand im Bereich der klassischen leitungsvermittelten Telefonie liegt nach Schätzungen verschiedenster größerer Unternehmen innerhalb der

[4] ETS Nr. 185, 8. November 2001; die Konvention wurde noch nicht in allen Mitgliedstaaten umgesetzt.
[5] Ratsdokument 8958/04 ADD 1. In dem erläuternden Dokument zum Rahmenbeschluss über die Vorratsdatenspeicherung wird lediglich festgestellt, dass die anlassbezogene Speicherung von Daten "keinen Beitrag zur Überprüfung von Personen leisten kann, die noch nicht verdächtigt werden, einer kriminellen oder terroristischen Organisation anzugehören [...] Sie kann daher nicht den Bedarf der Sicherheits-, Geheimdienst- und Strafverfolgungsstellen im Hinblick auf die Bekämpfung heutiger Straftäter, zu denen auch Terroristen gehören, decken"

Mitgliedstaaten bei 180 Mio. Euro im Jahr pro Unternehmen mit jährlichen Betriebskosten bis zu 50 Mio. Euro. Für kleinere und mittlere Unternehmen wäre der Geschäftsbetrieb sicher gefährdet. Die Belastungen im Bereich des Internets würden den Investitionsaufwand bei der klassischen leitungsvermittelten Telefonie nach Schätzungen um ein Vielfaches übersteigen. Der Artikel 36 Ausschuss schlägt deswegen vor, weiterhin lediglich die ohnehin anfallenden Daten zu erfassen[6].

Der Vorschlag des Rates mangelt an einer europaweit harmonisierten Regelung zur Verteilung der hierdurch entstehenden Kostenlast. Es entstünden Wettbewerbsverzerrungen, die langfristig tragfähige Wettbewerbsstrukturen gefährden und damit die Vollendung eines einheitlichen europäischen Binnenmarktes verhindern könnten.

3. Vereinbarkeit mit Artikel 8 der Europäischen Menschenrechtskonvention
Der Berichterstatter sieht weiterhin eine Verletzung des Art. 8 der Europäischen Menschenrechtskonvention.

Die Datenüberwachung und -speicherungen sind abzulehnen, sofern sie nicht drei grundlegende Kriterien erfüllen, die sich aus der Auslegung von Art. 8 Abs. 2 der Europäischen Menschenrechtskonvention durch den Europäischen Gerichtshof für Menschenrechte ergeben: Sie müssen gesetzlich vorgesehen, in einer demokratischen Gesellschaft notwendig sein und einem der in der Konvention aufgeführten legitimen Ziele dienen[7]. Wie oben dargestellt erscheint die Erfüllung aller notwendigen Kriterien im Rahmen des vorliegenden Vorschlags zumindest fraglich[8].

III. Ergebnis

Aus den genannten Gründen lehnt der Berichterstatter den vorliegenden Entwurf eines Rahmenbeschlusses ab und fordert die vier Mitgliedstaaten auf, ihren Vorschlag zurückzuziehen.

Der Berichterstatter erwartet, dass die Mitgliedstaaten eine Studie vorlegen, die die Notwendigkeit der geplanten Vorratsdatenspeicherung unzweifelhaft belegt. Anschließend schlägt der Berichterstatter vor, die Verpflichtung zur Datenspeicherung, die Definition der zu speichernden Daten und die Dauer der Speicherung in einer von den übrigen Regelungen getrennten Richtlinie zu behandeln. Er fordert die Kommission auf, einen entsprechenden Vorschlag zu erarbeiten. Der Berichterstatter weist darauf hin, dass durch die Umsetzung der *Cybercrime-Convention* des Europarates und die Verbesserung der grenzüberschreitenden Zusammenarbeit auf dem in Frage stehenden Gebiet bereits die Ziele des vorliegenden Richtlinienvorschlages erreicht werden könnten. Bevor also abschließend über neue Maßnahmen entschieden werden kann, sind zwingend die Ergebnisse der oben geforderten

[6] 15098/04 vom 23. November 2004
[7] Artikel 29 Datenschutzgruppe, 11885/04 vom 9. November 2004
[8] Der Europäische Gerichtshof für Menschenrechte hat betont, dass die Vertragsstaaten kein unbeschränktes Ermessen haben, Personen in ihrem Hoheitsgebiet einer heimlichen Überwachung zu unterwerfen. Angesichts der Tatsache, dass entsprechende Befugnisse mit der Begründung, die Demokratie verteidigen zu wollen, diese gerade zu unterminieren oder zu zerstören drohen, betont der Gerichtshof, dass die Vertragsstaaten zur Bekämpfung der Spionage oder des Terrorismus nicht jede Maßnahme beschließen dürfen, die sie für angemessen halten.

Studie zu berücksichtigen. In dem Fall, in dem der Vorschlag des Rates wider Erwarten eine Mehrheit erhalten sollte, dringt der Berichterstatter darauf, eine Überprüfung der Maßnahmen nach drei Jahren auf der Basis einer Evaluierung in den Text aufzunehmen, um die tatsächliche Wirksamkeit festzustellen und damit die Vorratsdatenspeicherung zu rechtfertigen.

STANOVISKO VÝBORU PRO PRÁVNÍ ZÁLEŽITOSTI

Pan Jean-Marie Cavada
předseda
Výbor pro občanské svobody, spravedlnost a vnitřní věci
BRUSEL

Věc: Právní základ pro iniciativy Francouzské republiky, Irska, Švédského království a Spojeného království, jejichž cílem je, aby Rada přijala návrh rámcového rozhodnutí o archivaci zpracovaných a uchovaných údajů v souvislosti s poskytováním veřejných komunikačních služeb a údajů, které jsou přenášeny sítí veřejných komunikací za účelem prevence, výzkumu, odhalení a stíhání trestné činnosti a porušení zákona, včetně terorizmu. (8958/2004 – C6-0198/2004 – 2004/0813(CNS))[9]

Vážený pane předsedo,

Váš předchůdce pan Jean-Louis Bourlanges požádal dopisem ze dne 18. ledna 2005, aby Výbor pro právní záležitosti v souladu s čl. 35 odst. 2 jednacího řádu ověřil platnost a správnost právního základu zmíněné iniciativy. Návrh je založen na čl. 31 odst. 1 písm. c) a čl. 34 odst. 2 písm. c) Smlouvy o Es. Podle článku 39 Smlouvy o EU je v tomto případě nutná jednoduchá konzultace s Parlamentem.

Výbor projednal výše uvedenou otázku na schůzích ve dnech 3. února a 31. března 2005.

Dne 25. března 2004 Evropská rada vyzvala k vypracování pravidel, která by upravovala archivaci údajů zpracovávaných poskytovately služeb, vzhledem k tomu, že moderní telekomunikace otvírají nové cesty mezinárodní kriminalitě, zejména terorizmu.

Jako odpověď na žádost Rady a s cílem omezit rozdíly v právních systémech jednotlivých členských států, bylo na základě podnětů čtyř členských států (Francie, Irska, Spojeného království a Švédska) navrhnuto, aby byl vytvořen účinný a harmonický mechanizmus pro archivaci zpracovaných a uchovávaných údajů v souvislosti s poskytováním veřejných elektronických komunikačních služeb, jakož i údajů přenášených sítí veřejných komunikací za ú čely prevence, vyšetřování, zajišťování a postihování trestných činů, včetně terorizmu.

Z judikatury Soudního dvora jasně vyplývá, že volba právního základu není ponechána ke zvá žení zákonodárce Společenství, ale že by měla spočívat na objektivních údajích, které lze právn

[9] Ještě neuveřejněno v Úředním věstníku.

ě kontrolovat. Mezi těmito údaji by měl být uveden cíl a obsah právního úkonu[1].

Cílem článku 1 návrhu rámcového rozhodnutí je podpora spolupráce v trestních věcech.

Obsah právního úkonu upřesňuje prostředky k dosažení stanoveného cíle. Na jedné straně jde o to, harmonizovat kategorie údajů elektronické komunikace, které je třeba pokrýt, a stanovit dobu, během které budou tyto údaje uchovány, na straně druhé je třeba, aby byly stanoveny podmínky umožňující mezi členskými státy přístup k těmto údajům prostřednictvím již p řijatého nástroje vzájemné právní pomoci.

Je třeba poznamenat, že v souvislosti s definováním přenášených údajů a jejich umístěním a v souvislosti s ochranou údajů, právní úkon odkazuje na nástroje Společenství. Jde o směrnici 2002/58/ES Evropského parlamentu a Rady o zpracování osobních údajů a ochrany soukromí v oblasti elektronických komunikací (směrnice o ochraně soukromí v elektronických komunikacích[2]) a směrnici 95/46/ES Evropského parlamentu a Rady o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a s volným pohybem těchto údajů[3].

Zmíněné právo Společenství založené na článku 95 Smlouvy o ES už upravuje otázky týkající se zpracování údajů, zatímco daný návrh usiluje o sladění kategorií údajů, které dodavatel mů že uchovávat během stanové doby a o stanovení zmíněného období.

Je třeba připomenout, že článek 47 Smlouvy o EU stanoví:
S výhradou ustanovení pozměnujících Smlouvu o založení Evropského hospodářského spole čenství s cílem založit Evropské společenství, Smlouvu o založení Evropského společenství uhlí a oceli a Smlouvu o založení Evropského společenství pro atomovou energii a těchto záv ěrečných ustanovení nic v této smlouvě se nedotýká Smluv o založení evropských společenství nebo následných smluv či aktů, pozměňujících nebo doplňujících tyto smlouvy.

Ve smyslu článku 47 Smlouvy o EU nelze tedy porušit acquis communautaire aktem, který by byl založen na Smlouvě o EU. Je na místě si položit otázku, zda opatření, která by byla zavedena návrhem „ovlivní“ právo společenství tak, jak to plyne zejména z nařízeních směrnice 2002/58/ES.

V tomto ohledu je třeba upozornit na skutečnost, že směrnice 2002/58/ES již vytvořila celou řadu požadavků pro kategorie údajů, které hospodářské subjekty musí uchovávat a dobu uchovávání. Z toho vyplývá, že všechny změny v této záležitosti, které chce zavést návrh rámcového rozhodnutí, nemůžou být předmětem nástroje založeného na Smlouvě o EU. Proto je možné tvrdit, že přijetím zmíněného aktu by mohl být porušen článek 47 Smlouvy o EU.

[1] Viz mimo jiné případ EuGH C-42/97, Parlament/Rada, číslo 36
[2] Úř. věst. L 201, 31.7. 2002, s.37
[3] Úř. věst. L 281, 23.11. 1995, s.31

Výbor pro právní záležitosti rozhodl na schůzi dne 31. března 2005 11 hlasy pro, zdrželo se 2[4], že Vám doporučí:

- aby byly sladěny kategorie údajů a doba, po kterou je poskytovatelé služeb mohou uchovávat, tak aby bylo dodrženo acquis communautaire podle směrnice 2002/58/ES;

- rámcové rozhodnutí podle hlavy VI Smlouvy o EU, které by upravilo tyto aspekty, by porušilo ustanovení zmíněné směrnice a došlo by tak k porušení článku 47 Smlouvy o EU;

- pokud jde o harmonizaci kategorií údajů a doby jejich uchovávání dodavately služeb, je zde stejný právní základ, který poskytuje již existující rámec Společenství, konkrétně článek 95 Smlouvy o ES;

- vzhledem k těmto důvodům by bylo možné uvažovat o tom, že budou vypracovány dva r ůzné akty: první akt by vycházel z prvního pilíře (Smlouvy o ES) a týkal by se harmonizace kategorií údajů a doby jejich uchovávání, druhý akt by byl založen na třetím pilíři (Smlouvy o ES) a týkal by se aspektů v oblasti spolupráce v trestních věcech, zejména přístupu k údajům a jejich výměny.

S úctou

Giuseppe Gargani

[4] Hlasování se zúčastnili tito poslanci:Andrzej Jan Szejna (úřadující předseda), Manuel Medina Ortega. (navrhovatel a náhradnice Nicola Zingaretti), Alexander Nuno Alvaro (náhradník Antonio Di Pietro), Maria Berger, Marek Aleksander Czarnecki, Bert Doorn, Piia-Noora Kauppi, Kurt Lechner (náhradník Antonio López-Istúriz White), Klaus-Heiner Lehne, Antonio Masip Hidalgo, Aloyzas Sakalas, Jaroslav Zvěřina.

POSTUP

Název	Zpráva o podnětu Francouzské republiky, Irska, Švédského království a Spojeného království k rámcovému rozhodnutí Rady o uchovávání údajů zpracovaných a uložených v souvislosti s poskytováním veřejně dostupných služeb elektronických komunikací nebo údajů ve veřejných komunikačních sítích za účelem prevence, vyšetřování, odhalování a stíhání trestné činnosti včetně terorismu
Referenční údaje	8958/2004 – C6-0198/2004 – 2004/0813(CNS)
Právní základ	čl. 39 odst. 1 Smlouvy o ES
Základ v jednacím řádu	článek 93, 51 a 35
Datum konzultace s Parlamentem	16.11.2004
Příslušný výbor Datum oznámení na zasedání	LIBE 1.12.2004
Výbor(y) požádaný(é) o stanovisko Datum oznámení na zasedání	ITRE 1.12.2004
Nezaujaté stanovisko Datum rozhodnutí	ITRE 27.4.2005
Užší spolupráce Datum oznámení na zasedání	
Zpravodaj(ové) Datum jmenování	Alexander Nuno Alvaro 25.11.2004
Předchozí zpravodaj(ové)	
Zjednodušený postup Datum rozhodnutí	
Zpochybnění právního základu Datum, kdy výbor JURI zaujal stanovisko	JURI 31.3.2005 /
Změna finanční dotace Datum, kdy výbor BUDG zaujal stanovisko	/
Konzultace s Evropským hospodářským a sociálním výborem Datum rozhodnutí na zasedání	0.0.0000
Konzultace s Výborem regionů Datum rozhodnutí na zasedání	0.0.0000
Projednání ve výboru	1.2.2005 28.4.2005 26.5.2005
Datum schválení	26.5.2005
Výsledek závěrečného hlasování	pro: 28 proti: 1 zdrželi se: 0

Členové přítomní při závěrečném hlasování	Alexander Nuno Alvaro, Edit Bauer, Johannes Blokland, Mihael Brejc, Michael Cashman, Giusto Catania, Charlotte Cederschiöld, Carlos Coelho, Antoine Duquesne, Patrick Gaubert, Lilli Gruber, Magda Kósáné Kovács, Wolfgang Kreissl-Dörfler, Barbara Kudrycka, Stavros Lambrinidis, Romano Maria La Russa, Henrik Lax, Edith Mastenbroek, Claude Moraes, Martine Roure, Ioannis Varvitsiotis, Stefano Zappalà
Náhradníci přítomní při závěrečném hlasování	Ignasi Guardans Cambó, Luis Francisco Herrero-Tejedor, Sophia in 't Veld, Jean Lambert, Siiri Oviir, Vincent Peillon, Kyriacos Triantaphyllides
Náhradníci (čl. 178 odst. 2) přítomní při závěrečném hlasování	
Datum předložení – A6	31.5.2005 A6-0174/2005
Poznámky	...